

SLOVENKA

Glasiló slovenskega ženstva

Št. 8.

V Trstu 10. aprila 1897.

Letnik I.

S é n.

Liki srébrna tančica
Lega lunin svit na drevje,
V dremajočem snú se ziblje
Gosto listje in vejevje.

In v to noč zvenijo zvoki,
Kot bi pela gozdna vila.
Menda je ta čarna pesem
Meni dušo omotila.

Morda pa, da ni to pesen,
Ki jo poje vila v gaji;
Morda bil je sén o tebi,
Dragec, v daljnem tujem kraji.

V i d a.

Spomlad.

Spomlad, spomlad! Od tajne sreče
Srcé se širi mi, trepeče.
Lehak korak po travi stopa,
V svetlobi se telo mi kopa.

Krepilna luč, svetloba živa
Po udih mojih se preliva,
In duša ta v željah brezmejna,
Kako jo srka, poje žejna!

Priroda sveta, svit spomladnji
V koticék tvoj prodrè najzadnji,
Življenje, gláve, srce vsako
Temè pa morje krije tako!

Kazimir p. Radič.

Prijateljci.

Spisala Márica II.

I.

„Veš, Stana, še danes se moram smejati, spomnivš so včerajšnjega dne, ko te je moja sestra seznanila na tako šaljiv način z onim Nemcem iz „rajha“.

„Da, da, Vera, kakor sem že omenila milostivej, izvrstno gradivo za kakšno veseloigro“, dejala je navorjena na oknu sloné. „Kedo pa gre tam le po cesti naravnost k nam, če se ne motim?“

„Saj res, ti ga ne poznaš! Prišel je šele leto po tvojem odhodu, no, pa da ti povem: doktor Rus ljubljenec mojega očeta, zahaja rad k nam, ...! je že tu! Povem mu našo šalo!“ Na lahno trkanje odzvala se je Vera z običajnim „Prosto“! Doktor vstopivši, se je elegantno poklonil, Vera pa ga je pozdravila podavši mu roko z besedami: „Čast, gospod doktor, dobro došli, čeprav očeta ni doma“. „Z gospodom sodnikom bi bil rad govoril radi volitve, vi pa imate poset... pardon! da sem vas motil, gospica Vera“.

„O nikakor niste motili, počakajte vendar malce, oče bi mi štel gotovo v zlo, da bi ne sprejela njegovega najljubšega prijatelja. Pojdite, da vas seznanim s svojo prijateljico učiteljico Stano Dobrinovo, ki ostane za nekaj časa moj ljubi gost, kaj ne, da mi jo pomagate kratkočasiti?... Sedaj pa sedimo in vi gospod doktor nam kaj povejte!“

„Najprej prosim, gospici, da mi dovolite mojo obligatno cigaretko, potem pa hm, povedal da bi kaj! Dolg čas je bilo tu-le, prazno vse, ko nam je ušla gospica Vera zopet za par dnij k sestri“.

„Oh, to so vam bili krasni dnevi za nas kaj ne, Stana, veste gospod doktor, tudi Stana je bila tam, kar iznenadila nas je. Pogodili smo imenitno šalo. Le poslušajte! Stano zadržalo je vréme, da je prišla dan pozneje kakor jo bila napovedana. Istega dne je pa prišla naša soročnica baronica Orlova. V gradu ima moj svak ravno sedaj nekega nemškega tehniká, katerega potrebuje za